

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Ottende Afdeling)

28. maj 2020*

»Appel – artikel 73, stk. 1, i Rettens procesreglement – Rettens kendelse, hvorved et søgsmål i mangel af en egenhændig underskrift blev afvist – stævning i papirform påtrykt en bekræftet elektronisk underskrift«

I sag C-309/19 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 15. april 2019,

Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos, Villarcayo (Spanien), ved advokater J. Azcárate Olano og E. Almarza Nantes,

appellant,

den anden part i appelsagen:

Europa-Kommissionen ved F. Castillo de la Torre og I. Naglis, som befuldmægtigede,

sagsøgt i første instans,

har

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, L.S. Rossi, og dommerne J. Malenovský (refererende dommer) og F. Biltgen,

generaladvokat: G. Hogan,

justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

* Processprog: spansk.

Dom

- 1 Med sin appel har Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (sammenslutning af producenter af blodpølse fra Burgos, Spanien) nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets kendelse af 14. februar 2019, Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos mod Kommissionen (T-709/18, ikke trykt i Sml., herefter »den appellerede kendelse«, EU:T:2019:107), hvorved Retten afviste det af denne sammenslutning anlagte søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1214 af 29. august 2018 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (»Morcilla de Burgos« (BGB)) (EUT 2018, L 224, s. 3, herefter »den omtvistede forordning«).

Retsforhandlingerne for Retten og den appellerede kendelse

- 2 Ved stævning indleveret pr. telefax til Rettens Justitskontor den 28. november 2018 anlagde appellanten sag med påstand om annullation af den omtvistede forordning, hvilken stævning var ledsaget af to yderligere anmodninger.
- 3 Henset til, at denne forordning blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 5. september 2018, udløb fristen for at anlægge sag til prøvelse af forordningen den 29. november 2018.
- 4 Den 29. november 2018 indgik der til Rettens Justitskontor en version af stævningen i papirform, som var påført forskellige underskrifter.
- 5 Retten besluttede i overensstemmelse med artikel 126 i dens procesreglement at træffe afgørelse ved begrundet kendelse uden at fortsætte sagens behandling og afviste sagen.
- 6 I den appellerede kendelses præmis 10 og 12 bemærkede Retten indledningsvis, at det følger af artikel 73, stk. 1, i dens procesreglement i den affattelse, der fandt anvendelse på tvisten, at »[d]et originale eksemplar i papirform af ethvert processkrift skal være egenhændigt underskrevet af partens befuldmægtigede eller advokat«, og at en manglende overholdelse af denne regel ifølge Domstolens praksis ikke kan afhjælpes. Den bemærkede dernæst i kendelsens præmis 15, at papirformen af stævningen, der indeholdt søgsmålets hoveddel og de to yderligere anmodninger, skulle anses for at udgøre et enkelt processkrift. I kendelsens præmis 16 og 17, sammenholdt med kendelsens præmis 6, fastslog Retten endelig, at eftersom ingen af underskrifterne på dette processkrift var egenhændigt underskrevet, idet de var scannede, var det åbenbart, at søgsmålet skulle afvises, og det blev derfor ikke forkyndt for Europa-Kommissionen.

Parternes påstande for Domstolen

- 7 Appellanten har med appellen nedlagt følgende påstande:
 - Appellen antages til realitetsbehandling.
 - Den appellerede kendelse ophæves i sin helhed.
 - Det søgsmål, som er anlagt ved Retten, antages til realitetsbehandling, og den omtvistede forordning annulleres.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 8 Kommissionen har nedlagt påstand om, at appellen forkastes, og om, at appellanten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Om appellen

- 9 Appellanten har med sit eneste anbringende gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl, idet den i den appellerede kendelse fastslog, at kravene i artikel 73 i dens procesreglement, således som disse er fortolket i retspraksis, er blevet tilsidesat. Appellanten har nærmere bestemt gjort gældende, at denne retlige fejl beror på, at Retten har foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, idet den med urette fastslog, at stævningen omfattede scannede underskrifter, til trods for at disse underskrifter reelt set er kvalificerede elektroniske underskrifter, der skal sidestilles med egenhændige underskrifter som omhandlet i denne artikel.
- 10 Det skal bemærkes, at ifølge artikel 256, stk. 1, andet afsnit, TEUF og af artikel 58, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol er en appel begrænset til retsspørgsmål. Det er derfor alene Retten, der har kompetence til at fastlægge og bedømme de relevante faktiske omstændigheder såvel som til at vurdere beviserne. Bedømmelsen af disse faktiske omstændigheder og beviser er således ikke et retsspørgsmål, der som sådan kan efterprøves af Domstolen under en appelsag, medmindre disse omstændigheder og beviser er blevet urigtigt gengivet (dom af 13.11.2019, Outsource Professional Services mod EUIPO, C-528/18 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:961, præmis 47 og den deri nævnte retspraksis).
- 11 Domstolen har i denne henseende allerede fastslået, at denne urigtige gengivelse af omstændighederne skal fremgå på åbenbar vis af sagsakterne, uden at det skal være fornødent at foretage en fornyet vurdering af de faktiske omstændigheder og beviserne, og at det påhviler appellanten præcist at angive, hvilke beviser der er blevet urigtigt gengivet af Retten, og at påvise de fejl i dens undersøgelse, der efter appellants opfattelse har foranlediget Retten til denne urigtige gengivelse (jf. bl.a. dom af 13.11.2019, Outsource Professional Services mod EUIPO, C-528/18 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:961, præmis 48 og den deri nævnte retspraksis).
- 12 I den foreliggende sag skal det konstateres, at den sidste side i originaleksemplaret af stævningen omfatter en tilsyneladende egenhændig underskrift fra hver af de to underskrivende advokater med en påtrykt erklæring om, at den er »digitalt underskrevet på vegne af [advokatens navn]«, tillige med en identifikationskode, der er knyttet til navnet på hver enkelt underskrivende advokat, samt datoen og tidspunktet for, hvornår de kvalificerede elektroniske underskrifter er anvendt. S. 25 og 26 i samme originaleksemplar omfatter ligeledes en tilsyneladende egenhændig underskrift fra hver af appellants advokater.
- 13 Hvad for det første angår de tilsyneladende egenhændige underskrifter på s. 25 og 26 i stævningen såvel som på dennes sidste side viser en fysisk undersøgelse af originaleksemplaret af stævningen, at der er tale om scannede billeder af de egenhændige underskrifter, hvilket appellanten ikke har bestridt.
- 14 Hvad for det andet angår de angiveligt kvalificerede elektroniske underskrifter på stævningens sidste side skal det fastslås, at uanset om appellants advokater er i besiddelse af nationale certifikater, der giver dem mulighed for at anvende denne type underskrifter, kan oplysninger vedrørende sådanne underskrifter – uanset om de omfatter udtrykket »digitalt underskrevet« – henset til, at originaleksemplaret af stævningen skal være i papirform og ikke i elektronisk form, ikke anses for at være elektroniske, men derimod påtrykte angivelser i lighed med enhver anden trykt oplysning i stævningen.
- 15 For det tredje omfatter originaleksemplaret af stævningen i papirform i modsætning til det af appellanten anførte ikke nogen elektronisk kvalificerede underskrifter, men er i bedste fald et papirudskrift af et elektronisk dokument, der omfatter en kvalificeret elektronisk underskrift fra hver af appellants advokater.

- 16 Det fremgår af de tre foregående præmisser i nærværende dom, at Retten med henblik på at undersøge, om originaleksemplaret af stævningen omfatter egenhændige underskrifter som omhandlet i artikel 73, stk. 1, i Rettens procesreglement i den affattelse, der finder anvendelse i den foreliggende sag, alene kunne tage hensyn til de tilsyneladende egenhændige underskrifter på s. 25 og 26 i originaleksemplaret af stævningen såvel som på stævningens sidste side, hvilke underskrifter, som det fremgår af nærværende doms præmis 13, er scannede underskrifter. Under disse omstændigheder kan det ikke foreholdes Retten, at den har gengivet de faktiske omstændigheder urigtigt ved i den appellerede kendelses præmis 6 at fastslå, at stævningen ikke indeholder egenhændige underskrifter fra appellansens repræsentanter, men derimod alene scannede underskrifter.
- 17 Eftersom originaleksemplaret af stævningen ikke kan omfatte kvalificerede elektroniske underskrifter, er det ikke nødvendigt at undersøge appellansens argument om, at sådanne underskrifter skal sidestilles med egenhændige underskrifter.
- 18 Da alle underskrifterne på originaleksemplaret af stævningen i papirform således skal anses for scannede underskrifter, og eftersom appellanten ikke har bestridt relevansen af Rettens ræsonnement med hensyn til sådanne underskrifter i den appellerede kendelses præmis 10-16, skal appellansens klagepunkt om, at Retten har begået en retlig fejl som følge af en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, forkastes.
- 19 Hvad endvidere først og fremmest angår appellansens klagepunkt om, at dennes advokater i forbindelse med indgivelsen af stævningen fulgte de instrukser, som de var givet telefonisk af Rettens Justitskontor, er det tilstrækkeligt at konstatere, at appellanten ikke har gjort gældende, at Justitskontoret gav dennes advokater instrukser om at fremsende originalen i papirform i tre eksemplarer, hvilke eksemplarer angiveligt alene indeholder scannede underskrifter tillige med et udskrift af de kvalificerede elektroniske underskrifter, og at Retten herved har vildledt appellansens advokater.
- 20 Hvad dernæst angår klagepunktet om, at kravet om en egenhændig underskrift som følge af ikrafttrædelsen af den nye affattelse af Rettens procesreglement blev ophævet med virkning fra den 1. december 2018, dvs. blot to dage efter udløbet af fristen for at anlægge nærværende sag, er det tilstrækkeligt at konstatere, at appellanten ikke har bestridt, at den affattelse af procesreglementet, som finder anvendelse, er den, der gik forud for affattelsen af 1. december 2018.
- 21 Endelig, og for så vidt som appellanten har påberåbt sig princippet om tilbagevirkende kraft af en mildere straffelovgivning, skal det bemærkes, at ud over, at den foreliggende tvist ikke er opstået inden for rammerne af en straffesag, udgør Rettens afgørelse om afvisning af stævningen i den appellerede kendelse ikke en »sanktion«, som pålægges appellanten, men en simpel konsekvens af, at appellanten ikke har iagttaget en procedureregulering, der er fastsat i Rettens procesreglement.
- 22 Henset til de foregående betragtninger skal appellansens eneste anbringende og dermed også appellen forkastes.

Sagsomkostninger

- 23 I henhold til artikel 184, stk. 2, i Domstolens procesreglement træffer Domstolen afgørelse om sagsomkostningerne, såfremt appellen ikke tages til følge. Samme reglements artikel 138, stk. 1, der i medfør af reglementets artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, fastsætter, at det pålægges den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 24 Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at appellanten tilpligtes at betale sagsomkostningerne, og da appellanten har tabt sagen, bør denne pålægges at betale sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Ottende Afdeling):

- 1) **Appellen forkastes.**
- 2) **Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos betaler sagsomkostningerne.**

Underskrifter